

ญี่ปุ่น (Japan)

เมืองหลวง กรุงโตเกียว

ที่ตั้ง ทางตะวันออกเฉียงของทวีปเอเชียและตอนเหนือของมหาสมุทรแปซิฟิก ระหว่างเส้นละติจูดที่ 20-45 องศาเหนือ เส้นลองจิจูดที่ 123-154 องศาตะวันออก พื้นที่ 377,972 ตร.กม. (0.3% ของพื้นที่โลก) ประกอบด้วยเกาะใหญ่ที่สำคัญ คือ ฮอกไกโด (83,424 ตร.กม.) ฮอนชู (231,231 ตร.กม.) ชิโกกุ (18,804 ตร.กม.) คิวชู (42,232 ตร.กม.) และโอกินาวา (2,281 ตร.กม.) ส่วนพื้นที่ชายฝั่งทะเลยาว 33,889 กม.

อาณาเขต

ทิศเหนือ	มีทะเลโอคอตสค์กั้นระหว่างญี่ปุ่นกับรัสเซีย
ด้านตะวันตก	มีทะเลญี่ปุ่นกั้นระหว่างญี่ปุ่นกับคาบสมุทรเกาหลีและจีน
ด้านตะวันออก	จรดมหาสมุทรแปซิฟิก
ทิศใต้	จรดทะเลฟิลิปปินส์

ภูมิประเทศ ตั้งอยู่บนเขตรอยเลื่อนของเปลือกโลก 3 แผ่น ทำให้เกิดแผ่นดินไหวบ่อย และเป็น 1 ใน 10 ประเทศที่มีภูเขาไฟมากที่สุดในโลก (ฟูจิสูง 3,776 ม.) พื้นที่ป่า 250,000 ตร.กม. (67%) พื้นที่การเกษตร 50,000 ตร.กม. (12%) และพื้นที่ปลูกสร้าง 20,000 ตร.กม. (5%) มีแม่น้ำรวม 10 สาย แม่น้ำชินาโนะยาวที่สุด 367 กม.

ภูมิอากาศ ภาคเหนือ (เขตฮอกไกโดและชายฝั่งทะเลญี่ปุ่น) อากาศหนาวเย็นตลอดปี ฤดูหนาว หิมะตกมาก ที่ราบสูงตอนกลาง อุณหภูมิระหว่างฤดูร้อนกับฤดูหนาวต่างกันมาก ภาคตะวันออก (บริเวณชายฝั่งมหาสมุทรแปซิฟิก) อากาศหนาวเย็นในฤดูหนาว หิมะตกไม่มาก ฤดูร้อนอากาศร้อนชื้น หมู่เกาะทางตะวันตกเฉียงใต้ อากาศกึ่งเขตร้อน ฝนตกหนัก มีพายุไต้ฝุ่นพัดเข้าใกล้ญี่ปุ่นปีละประมาณ 11 ลูก มี 4 ฤดู ฤดูใบไม้ผลิ (มี.ค.-พ.ค.) อากาศอบอุ่น ฤดูร้อน (มี.ย.-ส.ค.) ฝนตกและร้อนจัดในช่วงต้นฤดู ฤดูใบไม้ร่วง (ก.ย.-พ.ย.) อากาศอุ่นและฤดูหนาว (ธ.ค.-ก.พ.) มีหิมะตก

ประชากร 124.35 ล้านคน (ต.ค.2567) จำนวนประชากรญี่ปุ่นเมื่อปี 2567 สูงเป็นอันดับ 12 ของโลก คิดเป็น 1.5% ของประชากรโลก แต่มีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่องจากปัญหาสังคมผู้สูงอายุและอัตราการเกิดต่ำ ส่งผลให้ญี่ปุ่นเผชิญกับภาวะขาดแคลนแรงงาน รัฐบาลญี่ปุ่นจึงมีนโยบายเปิดรับแรงงานต่างประเศมากขึ้น โดยตั้งเป้าหมายดึงดูดแรงงานทักษะเฉพาะ (Specified Skilled Worker-SSW) จากต่างประเทศให้ได้ 800,000 คน ภายในระยะเวลา 5 ปี นับแต่ปี 2567 อีกทั้งอยู่ระหว่างพิจารณาเพิ่มสาขาอาชีพที่สามารถขอรับการตรวจลงตรา (วีซ่า) และสถานะผู้ได้รับอนุญาตให้พำนัก (Status of Residence) ประเภท SSW เพิ่มเติมอีก 4 สาขาอาชีพ จากเดิมที่มี 12 สาขาอาชีพ ทั้งนี้ ญี่ปุ่นเริ่มเปิดให้ชาวต่างชาติขอรับ Status of Residence ประเภท SSW ตั้งแต่ เม.ย.2562 เพื่อแก้ไขปัญหาขาดแคลนแรงงานภายในประเทศ

ศาสนา ญี่ปุ่นไม่มีศาสนาประจำชาติ และไม่มีการสำรวจผู้นับถือศาสนาอย่างเป็นทางการ คนญี่ปุ่นส่วนใหญ่ไม่นับถือศาสนา ส่วนผู้นับถือศาสนามีประมาณ 30% แบ่งเป็นลัทธิชินโต 49% ศาสนาพุทธ 46% ศาสนาคริสต์ 1% และอื่น ๆ 4%

ภาษา ภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาราชการ

การศึกษา ประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป มีอัตราการรู้หนังสือ 99.9% ระบบการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี และ การศึกษาระดับสูง 3 ปี รวมทั้งระบบ 12 ปี แบ่งออกเป็น ระดับประถมศึกษา 6 ปี ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 3 ปี และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย 3 ปี

การก่อตั้งประเทศ การปกครองของญี่ปุ่นแบ่งเป็นยุคโบราณและยุคปัจจุบัน ยุคปัจจุบันเริ่มในสมัยจักรพรรดิเมจิ มีการปฏิรูปการเมือง การปกครอง สังคม และวัฒนธรรม มีการติดต่อกับชาติตะวันตก และดำเนินนโยบายชาตินิยม ทำให้ญี่ปุ่นรุกรานประเทศเพื่อนบ้านและเข้าร่วมในสงครามโลกครั้งที่ 2 แต่เมื่อญี่ปุ่น

ประกาศยอมแพ้สงครามเมื่อ 14 ส.ค.2488 ทำให้ญี่ปุ่นตกอยู่ภายใต้การดูแลของกองกำลังฝ่ายสัมพันธมิตรที่นำโดยสหรัฐฯ ซึ่งได้ร่างรัฐธรรมนูญให้ญี่ปุ่น โดยจำกัดบทบาทของกองทัพญี่ปุ่นไม่ให้ก่อสงครามขึ้นอีกในอนาคต ญี่ปุ่นได้รับอำนาจอธิปไตยกลับคืนมาหลังการลงนามสนธิสัญญาสันติภาพซานฟรานซิสโก (The San Francisco Peace Treaty) เมื่อปี 2494

วันชาติ 11 ก.พ. (วันก่อตั้งประเทศญี่ปุ่น)

การเมือง ปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีสมเด็จพระจักรพรรดิทรงเป็นประมุข รัฐสภาเป็นสถาบันสูงสุด และ นรม.เป็นหัวหน้าฝ่ายบริหาร

ประมุขแห่งรัฐ สมเด็จพระจักรพรรดิทรงเป็นประมุขแห่งญี่ปุ่น โดยปัจจุบันมีญี่ปุ่นเพียงประเทศเดียวในโลกที่ประมุขแห่งรัฐทรงดำรงพระอิสริยยศเป็นสมเด็จพระจักรพรรดิ และมาจากพระราชวงศ์ที่ดำรงตำแหน่งสืบทอดต่อเนื่องนานที่สุดในโลกกว่า 2,600 ปี หลังสิ้นสุดสงครามโลกครั้งที่ 2 บทบาทและพระราชอำนาจของสมเด็จพระจักรพรรดิถูกจำกัดโดยรัฐธรรมนูญญี่ปุ่นที่ประกาศใช้เมื่อ 3 พ.ย.2489 และมีผลบังคับใช้เมื่อ 3 พ.ค.2490 โดยมาตรา 1 กำหนดให้สมเด็จพระจักรพรรดิทรงเป็นสัญลักษณ์ของประเทศ และความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของประชาชน มาตรา 6 กำหนดให้สมเด็จพระจักรพรรดิทรงแต่งตั้ง นรม. ตามที่รัฐสภาเสนอ และแต่งตั้งประธานศาลสูงสุด (Chief Judge) แห่งศาลฎีกา ตามที่คณะรัฐมนตรีเสนอ และมาตรา 7 กำหนดให้สมเด็จพระจักรพรรดิทรงมีพระราชกรณียกิจต่าง ๆ ภายใต้การถวายคำแนะนำและการอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี ได้แก่ 1) ประกาศใช้รัฐธรรมนูญฉบับแก้ไขเพิ่มเติม กฎหมาย คำสั่งคณะรัฐมนตรี และสนธิสัญญาต่าง ๆ 2) เรียกประชุมรัฐสภา 3) ยุบสภาผู้แทนราษฎร 4) ประกาศให้มีการเลือกตั้งสมาชิกรัฐสภาเป็นการเลือกตั้งทั่วไป 5) ลงพระปรมาภิไธยในคำสั่งแต่งตั้งและถอดถอนรัฐมนตรีและเจ้าหน้าที่ของรัฐอื่นตามที่กฎหมายกำหนด รวมทั้งแต่งตั้งเอกอัครราชทูต 6) ลงพระปรมาภิไธยพระราชทานอภัยโทษเป็นการทั่วไปหรือเป็นกรณีพิเศษ ลดโทษ ชะลอการลงโทษ และคืนสิทธิ 7) พระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ 8) ลงพระปรมาภิไธยในเอกสารเพื่อให้สัตยาบันและเอกสารการทูตอื่นตามที่กฎหมายกำหนด 9) พระราชทานพระบรมราชวโรกาสให้คณะทูตและพระราชอาคันตุกะเข้าเฝ้าทูลละอองธุลีพระบาท และ 10) ประกอบพระราชพิธีต่าง ๆ

ปัจจุบัน สมเด็จพระจักรพรรดิของญี่ปุ่น คือ สมเด็จพระจักรพรรดินารูฮิโตะ ทรงเสด็จขึ้นครองราชย์เป็นสมเด็จพระจักรพรรดิองค์ที่ 126 เมื่อ 1 พ.ค.2562 และเป็นการเริ่มนับรัชสมัยระวะปีที่ 1 พระองค์เสด็จพระราชสมภพเมื่อ 23 ก.พ.2503 ทรงได้รับการสถาปนาเป็นมกุฎราชกุมารเมื่อ 23 ก.พ.2534 ทรงสำเร็จการศึกษาด้านประวัติศาสตร์ในระดับปริญญาตรีและปริญญาโทจากมหาวิทยาลัยกะกุซุอิน และทรงศึกษาต่อที่วิทยาลัยมอร์ตันแห่งมหาวิทยาลัยออกซ์ฟอร์ด ซึ่งเป็นรัชทายาทในราชวงศ์ญี่ปุ่นพระองค์แรกที่สำเร็จการศึกษาจากต่างประเทศ ทรงอภิเษกสมรสกับสมเด็จพระจักรพรรดินีมาซาโกะ (นางสาวโอวาตะ มาซาโกะ) เมื่อ 9 มิ.ย.2536 โดยสมเด็จพระจักรพรรดินีเป็นอดีตสามัญชน ธิดาคนโตของนายโอวาตะ ฮิซาชิ และนักการทูตประจำกระทรวงการต่างประเทศ ทั้งสองพระองค์ทรงมีพระราชธิดาเพียงพระองค์เดียว คือ เจ้าหญิงไอโกะ พระราชสมภพเมื่อ 1 ธ.ค.2544

ญี่ปุ่นจัดพระราชพิธีสถาปนาเจ้าชายฟูมิฮิโตะแห่งอากิชิโนะเป็นมกุฎราชกุมารอากิชิโนะ เมื่อ 8 พ.ย.2563 อย่างไรก็ดี ราชวงศ์ญี่ปุ่นกำลังเผชิญกับวิกฤตการสืบราชสมบัติ เนื่องจากกฎมณเฑียรบาลของญี่ปุ่น ปี 2490 ระบุให้ผู้สืบราชสมบัติจะต้องเป็นพระราชโอรสพระองค์ใหญ่เท่านั้น แต่ปัจจุบันราชวงศ์ญี่ปุ่นเหลือพระราชวงศ์ฝ่ายหน้า (บุรุษ) เพียง 3 พระองค์ คือ มกุฎราชกุมารอากิชิโนะ (พระอนุชาในสมเด็จพระจักรพรรดินารูฮิโตะ) เจ้าชายอชิฮิโตะแห่งอากิชิโนะ (พระโอรสในมกุฎราชกุมารอากิชิโนะและว่าที่องค์รัชทายาทอันดับที่ 2) และเจ้าชายมาซาฮิโตะ (พระอนุชาในสมเด็จพระจักรพรรดิอากิฮิโตะ) จึงเกิดข้อถกเถียงประเด็นการแก้ไขกฎมณเฑียรบาลให้ผู้สืบราชสมบัติเป็นพระราชโอรสหรือพระราชธิดาพระองค์ใหญ่ได้ รวมถึงเห็นควรให้เจ้าหญิงทุกพระองค์ไม่ต้องลาออกจากฐานันดรศักดิ์ หากเสกสมรสกับสามัญชน และสถาปนาคืนพระยศให้กับพระราชวงศ์ฝ่ายในที่ยังทรงมีพระชนม์อยู่กลับมาดำรงพระยศเดิมได้

ฝ่ายบริหาร : คณะรัฐมนตรีเป็นองค์กรใช้อำนาจบริหาร ประกอบด้วย นรม.เป็นหัวหน้า และรัฐมนตรีอื่นตามที่กฎหมายกำหนด นรม.มาจากการลงมติของรัฐสภา ซึ่งในทางปฏิบัติจะเป็นหัวหน้าพรรคการเมืองเสียงข้างมาก และ นรม.เป็นผู้เลือกสรรผู้ที่สมควรดำรงตำแหน่งรัฐมนตรี ก่อนถวายชื่อให้สมเด็จพระจักรพรรดิทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง ทั้งนี้ รัฐธรรมนูญกำหนดให้สัดส่วนของรัฐมนตรีในคณะรัฐมนตรีส่วนมากต้องเป็นสมาชิกรัฐสภา และ นรม.และรัฐมนตรีต้องเป็นบุคคลพลเรือน ขณะที่ พ.ร.บ.คณะรัฐมนตรี (Cabinet Law) กำหนดให้มีรัฐมนตรีได้ไม่เกิน 14 คน แต่อาจเพิ่มได้อีกไม่เกิน 3 คน ในกรณีที่มีเหตุพิเศษ ซึ่งรวมแล้วต้องมีรัฐมนตรีไม่เกิน 17 คน อย่างไรก็ดี ข้อกำหนดดังกล่าวไม่ได้หมายความว่า รวมถึงการแต่งตั้งรัฐมนตรีที่ไม่มีอำนาจหน้าที่ด้านการบริหารแบบเฉพาะเจาะจงภายใต้ความรับผิดชอบของตำแหน่งหน้าที่นั้น ปัจจุบัน ญี่ปุ่นมีรัฐมนตรี 20 คน (รวม นรม.) โดยมีการแต่งตั้งล่าสุดเมื่อ 11 พ.ย.2567

ฝ่ายนิติบัญญัติ : รัฐสภา (Diet) เป็นระบบ 2 สภา

1) **วุฒิสภา** สมาชิกมีวาระ 6 ปี มีสมาชิกจำนวน 248 คน แต่มีการเลือกตั้งครั้งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทุก 3 ปี จำนวนรอบละ 124 ที่นั่ง ผลการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาครั้งล่าสุดเมื่อ 10 ก.ค.2565 พรรคเสรีประชาธิปไตย (Liberal Democratic Party-LDP) และพรรคโคเม (Komeito Party-KP) พรรคร่วมรัฐบาลชนะการเลือกตั้ง ส่งผลให้พรรครัฐบาลครองเสียงข้างมากในวุฒิสภาด้วยจำนวนที่นั่ง 146 ต่อ 102 ที่นั่ง จากทั้งหมด 248 ที่นั่ง ปัจจุบัน (6 พ.ย.2567) สมาชิกวุฒิสภามีจำนวน 240 คน ประกอบด้วย สมาชิกซึ่งสังกัดพรรคการเมือง 9 กลุ่มการเมือง และสมาชิกอิสระ ได้แก่ 1) Liberal Democratic Party (LDP) จำนวน 113 คน 2) Constitutional Democratic Party of Japan and Social Democratic Party จำนวน 42 คน 3) Komeito จำนวน 27 คน 4) Nippon Ishin (Japan Innovation Party) จำนวน 18 คน 5) Democratic Party For the People and the Shin-Ryokufukai จำนวน 11 คน 6) Japanese Communist Party จำนวน 11 คน 7) REIWA SHINSENGUMI จำนวน 5 คน 8) The Party to Protect People from NHK จำนวน 2 คน 9) Okinawa Whirlwind จำนวน 2 คน และ 10) สมาชิกอิสระ จำนวน 9 คน

2) **สภาผู้แทนราษฎร** มีวาระ 4 ปี มีสมาชิกจำนวน 465 คน มาจากการเลือกตั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง (Single Member Constituency) เขตละ 1 คน จำนวน 289 คน และระบบสัดส่วนจากบัญชีรายชื่อของพรรคการเมือง (Proportional Representation) จำนวน 176 คน หลังการเลือกตั้งทั่วไปครั้งล่าสุดเมื่อ

27 ต.ค.2567 พรรค LDP ได้เป็นแกนนำจัดตั้งรัฐบาล เนื่องจากมีผู้สมัครได้รับเลือกเป็น สส. มากที่สุด โดยจัดตั้งรัฐบาลร่วมกับพรรคโคเม (Komeito Party-KP) พรรคร่วมรัฐบาลเดิม อย่างไรก็ตาม รัฐบาลใหม่ของญี่ปุ่นเป็นรัฐบาลเสียงข้างน้อยเป็นครั้งแรกในรอบ 15 ปี จากการที่ทั้งสองพรรคมีผู้สมัครได้รับเลือกเป็น สส. รวมกัน 215 คน ไม่ถึงกึ่งหนึ่ง (233 คน) ของจำนวน สส. ทั้งหมด 465 คน

ฝ่ายตุลาการ : ระบบศาลแบ่งเป็น ศาลฎีกา (Supreme Court) ตั้งอยู่ที่กรุงโตเกียว และศาลล่างอื่น ๆ (Inferior courts) ตามที่กฎหมายกำหนด ปัจจุบัน ประกอบด้วย ศาลสูง (High Courts) 8 แห่ง ศาลครอบครัว (Family Courts) 50 แห่ง ศาลจังหวัด (District Courts) 50 แห่ง และศาลแขวง (Summary Courts) 438 แห่ง

พรรคการเมือง : ระบบหลายพรรค ปัจจุบัน พรรครัฐบาล ได้แก่ 1) พรรคเสรีประชาธิปไตย (Liberal Democratic Party-LDP) ก่อตั้งเมื่อปี 2498 เป็นพรรคการเมืองที่ใหญ่ที่สุดและมีแนวคิดอนุรักษนิยม หัวหน้าพรรคคนปัจจุบัน คือ นายอิชิบะ ชิเงรุ ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ 1 ต.ค.2567 โดยมีวาระการดำรงตำแหน่ง 3 ปี 2) พรรคโคเม (Komeito Party) หรือชื่อเดิม New Komeito Party ก่อตั้งโดยสมาชิกของสมาคมสร้างคุณค่า (Soka Gakkai) องค์กรพุทธศาสนาขนาดใหญ่ เมื่อปี 2541 ปัจจุบัน เป็นพันธมิตรสำคัญในการจัดตั้งรัฐบาลร่วมกับพรรค LDP

การปกครองส่วนท้องถิ่น แบ่งเป็น 2 ระดับ ได้แก่ ระดับจังหวัด (Prefecture) แบ่งเป็น 47 จังหวัด และระดับเทศบาล (Municipality) ในแต่ละจังหวัด ปัจจุบัน มีเทศบาลทั้งสิ้น 1,718 แห่ง แต่ไม่นับรวมเทศบาล 6 แห่งในพื้นที่ดินแดนทางเหนือ (Northern Territories) ซึ่งครอบคลุมพื้นที่หมู่เกาะ 4 แห่งที่ญี่ปุ่นพิพาทกับรัสเซีย เทศบาลแบ่งเป็น 3 ประเภท ได้แก่ อำเภอ (เทียบเท่าเทศบาลนคร) 792 แห่ง ตำบล (เทียบเท่าเทศบาลเมือง) 743 แห่ง และหมู่บ้าน (เทียบเท่าเทศบาลตำบล) 183 แห่ง ทั้งนี้ ญี่ปุ่นมีการเลือกตั้งระดับท้องถิ่น (Local election) ได้แก่ ผู้ว่าราชการจังหวัด อำเภอ ตำบล และการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น โดยสมาชิกมีวาระการดำรงตำแหน่ง 4 ปี เว้นแต่ประชาชนจะลงมติให้ยุบสภาก่อนครบวาระการดำรงตำแหน่ง โดยปกติจะมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาบริหารส่วนท้องถิ่นใหม่ทุก 4 ปี ในช่วง เม.ย.-พ.ค. เรียกว่าการเลือกตั้งส่วนท้องถิ่นรวมทั่วประเทศ

เศรษฐกิจ ญี่ปุ่นมีระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยม ขนาดเศรษฐกิจใหญ่เป็นอันดับ 4 รองจากสหรัฐฯ จีน และเยอรมนี มีศักยภาพการแข่งขันเป็นอันดับที่ 38 ของโลก จากทั้งหมด 67 ประเทศ ตามการจัดอันดับ World Competitiveness Ranking ประจำปี 2567 ของสถาบัน International Institute for Management Development (IMD) และอันดับ 13 จากทั้งหมด 133 ประเทศ ตามการจัดอันดับ Global Innovation Index (GII) ประจำปี 2567 ของ World Intellectual Property Organization (WIPO)

ธนาคารกลางญี่ปุ่น (Bank of Japan-BOJ) ประเมินเมื่อ ต.ค.2567 ว่า อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจในปีงบประมาณ 2567 (1 เม.ย.2567-31 มี.ค.2568) เพิ่มขึ้น 0.6% และคาดการณ์ว่าในปีงบประมาณ 2568 (1 เม.ย.2568-31 มี.ค.2569) จะเพิ่มขึ้น 1.1% และในปีงบประมาณ 2569 (1 เม.ย.2569-31 มี.ค.2570) จะเพิ่มขึ้น 1.0% ขณะที่ดัชนีราคาผู้บริโภค (Consumer Price Index-CPI) ปีงบประมาณ 2567 มีอัตรา 2.5% ส่วนในปีงบประมาณ 2568 และปีงบประมาณ 2569 จะมีอัตรา 1.9%

นโยบายทางเศรษฐกิจ นายอิชิบะ ชิเกรุ แถลงนโยบายครั้งแรกเมื่อ 1 ต.ค.2567 หลังรัฐสภาลงมติเลือกให้เป็นนรม. ต่อจากนายคิซิดะ ฟูมิโอะ ที่ลาออกจากตำแหน่งนรม. เมื่อวันเดียวกัน โดยนายอิชิบะจะให้ความสำคัญต่อการขับเคลื่อนญี่ปุ่นให้หลุดพ้นจากภาวะเงินฝืด เพิ่มการลงทุนในภาคธุรกิจและอุตสาหกรรมที่กำลังขยายตัว ขับเคลื่อนเศรษฐกิจแบบมุ่งเน้นการเติบโตด้วยการปรับขึ้นค่าแรงและการลงทุน เพิ่มเสถียรภาพการคลังของประเทศ เพิ่มมูลค่าของระบบเศรษฐกิจ จากเดิมที่มุ่งเน้นการลดต้นทุน จัดทำนโยบายส่งเสริมพลังงานยั่งยืน และสนับสนุนนวัตกรรมและธุรกิจสตาร์ทอัพ แนวทางการดำเนินนโยบายทางเศรษฐกิจดังกล่าวจะทำให้เศรษฐกิจญี่ปุ่นขยายตัวอย่างยั่งยืน อีกทั้งยังเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้ระบบเศรษฐกิจและการคลังของประเทศแข็งแกร่งและพร้อมเผชิญวิกฤตที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต

สกุลเงิน ตัวย่อสกุลเงิน : เยน (JPY)

อัตราแลกเปลี่ยนต่อดอลลาร์สหรัฐ : 148.20 เยน : 1 ดอลลาร์สหรัฐ (ต.ค.2567)

อัตราแลกเปลี่ยนต่อบาท : 4.37 เยน : 1 บาท (ต.ค.2567)

ดัชนีเศรษฐกิจสำคัญ (ปี 2567)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) : 4,070,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ : 1.9%

รายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปี : 32,860 ดอลลาร์สหรัฐ

อัตราเงินเฟ้อ : 2.2%

หนี้สาธารณะ : 1,339,774,500 ล้านเยน

อัตราการว่างงาน : 2.5%

ปีงบประมาณ : 1 เม.ย.-31 มี.ค.

งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ 2567 (1 เม.ย.2567-31 มี.ค.2568) : 112,571,700 ล้านเยน แบ่งเป็นงบประมาณด้านความมั่นคงทางสังคม 33.5% ภาระหนี้รัฐบาล 24.0% รัฐบาลท้องถิ่น 15.8% สาธารณูปโภค 5.4% การศึกษาและวิทยาศาสตร์ 4.9% การป้องกันประเทศ 7.0% งบสำรองฉุกเฉินเพื่อแก้ไขปัญหาราคาน้ำมันดิบและสินค้าเพิ่มสูงขึ้น และปรับสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมกับการปรับขึ้นค่าจ้าง 0.9% และอื่น ๆ (เช่น พลังงาน เบี้ยหวัดบำนาญ และงบประมาณสำรองฉุกเฉิน) 8.5%

ทุนสำรองระหว่างประเทศ : 1,238,950 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ต.ค.2567)

มูลค่าการค้าระหว่างประเทศ : การส่งออก 78,601,400,694 ล้านเยน การนำเข้า 83,480,976,409 ล้านเยน (ม.ค.-ก.ย.2567)

ดุลการค้าระหว่างประเทศ : ขาดดุลการค้า 4,879,575,715 ล้านเยน (ม.ค.-ก.ย.2567)

ญี่ปุ่นได้เปรียบดุลการค้า : เกาหลีใต้ ไต้หวัน ไทย เนเธอร์แลนด์ เบลเยียม เม็กซิโก สหรัฐฯ สหราชอาณาจักร สิงคโปร์ อิหร่าน อินเดีย และฮ่องกง

ญี่ปุ่นขาดดุลการค้า : แคนาดา จีน นิวซีแลนด์ บราซิล ฝรั่งเศส มาเลเซีย เยอรมนี รัสเซีย เวียดนาม สวีเดน อิตาลี และแอฟริกาใต้

คู่ค้าสำคัญ : จีน (19.8%) สหรัฐฯ (15.7%) เกาหลีใต้ (5.3%) ไต้หวัน (5.2%) ออสเตรเลีย (4.8%) และไทย (3.6%)

สินค้าส่งออกสำคัญ : รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบอิเล็กทรอนิกส์ ชิ้นส่วนยานยนต์ เหล็กและเหล็กกล้า และมอเตอร์

สินค้านำเข้าสำคัญ : น้ำมันดิบ ก๊าซธรรมชาติ เสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม เวชภัณฑ์ และอุปกรณ์สื่อสาร

ตลาดส่งออกที่สำคัญ : สหรัฐฯ จีน เกาหลีใต้ ไต้หวัน ฮองกง และไทย

ตลาดนำเข้าที่สำคัญ : จีน สหรัฐฯ ออสเตรเลีย สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ เกาหลีใต้ และไต้หวัน

ทรัพยากรธรรมชาติ : ก๊าซธรรมชาติ ปิโตรเลียม ถ่านหิน ทองแดง ตะกั่ว สังกะสี เหล็กกล้า และอัญมณี

การทหารและความมั่นคง ญี่ปุ่นจัดตั้งสภาความมั่นคงแห่งชาติ (National Security Council) เมื่อปี 2556 เพื่อเป็นที่ปรึกษาด้านความมั่นคงในทุกมิติ ขึ้นตรงกับ นรม. รวมทั้งมีส่วนร่วมพิจารณาและจัดซื้อ ยุทโธปกรณ์ทางทหารร่วมกับกระทรวงการคลังและกองกำลังป้องกันตนเองญี่ปุ่น (Japan Self-Defense Forces-JSDF) และจัดทำยุทธศาสตร์ความมั่นคงแห่งชาติ (National Security Strategy-NSS) ฉบับแรกของ ญี่ปุ่นเมื่อปี 2556 และฉบับที่ 2 เมื่อปี 2565 โดยแผนยุทธศาสตร์ความมั่นคงฉบับใหม่มุ่งเน้นการยกระดับ แสหายานุภาพและขยายขอบเขตการปฏิบัติการทางทหาร เพื่อเตรียมรับมือกับการรุกรานจากต่างชาติที่อาจ เกิดขึ้นในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เช่นกรณีรัสเซียปฏิบัติการพิเศษทางทหารในยูเครน ที่สำคัญ ได้แก่ 1) เพิ่ม งบประมาณทางทหารเป็น 2% ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (Gross Domestic Product-GDP) ใน ปีงบประมาณ 2570 (1 เม.ย.2570-31 มี.ค.2571) และยกระดับขีดความสามารถในการปฏิบัติการให้สามารถ ป้องกันประเทศได้ระยะไกลมากขึ้นภายในปีงบประมาณ 2575 (1 เม.ย.2575-31 มี.ค.2576) 2) ให้ญี่ปุ่น สามารถโจมตีเข้าไปในเขตอำนาจอธิปไตยของต่างชาติ เพื่อทำลายฐานยิงขีปนาวุธหรืออาวุธอื่นได้ในกรณีที่ ประเทศนั้นโจมตีญี่ปุ่นก่อน 3) ให้ความสำคัญกับอุตสาหกรรมทหารและเทคโนโลยีป้องกันประเทศมากขึ้น 4) แก้ไขกฎหมายเกี่ยวกับการถ่ายทอดเทคโนโลยีทางทหารและยุทโธปกรณ์ให้ต่างประเทศ 5) ยกระดับความร่วมมือและการบังคับใช้กฎหมายทางทะเล และ 6) ยกระดับความร่วมมือทางทหารกับสหรัฐฯ

ขีดความสามารถทางกลาโหม ญี่ปุ่นเป็นประเทศที่ใช้งบประมาณทางกลาโหมสูงเป็นอันดับ 8 ของโลกในปี 2567 รองจากสหรัฐฯ จีน รัสเซีย อินเดีย ซาอุดีอาระเบีย สหราชอาณาจักร เยอรมนี และ ออสเตรเลีย (ข้อมูลจาก Global Firepower Countries Index ของสหรัฐฯ) แม้ถูกจำกัดบทบาททาง การทหารโดยสหรัฐฯ หลังสิ้นสุดสงครามโลกครั้งที่ 2 ภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งสันติภาพและสันติ (Idealistic and Pacific Nature) ปี 2490 ในมาตรา 9 ที่บัญญัติว่า ญี่ปุ่นจะไม่ทำสงครามและจะไม่มีกองทัพบก กองทัพเรือ และกองทัพอากาศ รวมทั้งกองกำลังอื่นที่มีศักยภาพในการทำสงคราม อย่างไรก็ตาม สถานการณ์ ความมั่นคงที่เปลี่ยนแปลงไปส่งผลให้ญี่ปุ่นพยายามเพิ่มบทบาททางทหาร ได้แก่ เปลี่ยนชื่อทบวงการป้องกัน ประเทศเป็นกระทรวงกลาโหม เมื่อ 9 ม.ค.2550 แต่ยังคงใช้คำเรียกกองทัพด้วยคำว่า กองกำลังป้องกันตนเอง ญี่ปุ่น (Japan Self-Defense Forces-JSDF) แบ่งเป็นกำลังป้องกันตนเองภาคพื้นดินญี่ปุ่น (Japan Ground

Self-Defense Force-JGSDF) กองกำลังป้องกันตนเองทางทะเลญี่ปุ่น (Japan Maritime Self-Defense Force-JMSDF) และกองกำลังป้องกันตนเองทางอากาศญี่ปุ่น (Japan Air Self-Defense Force-JASDF) นอกจากนี้ ยังมีกำลังพลประจำส่วนเสนาธิการร่วม และมีหน่วยข่าวกรองทางทหาร (Defense Intelligence Headquarters) ที่ก่อตั้งเมื่อปี 2540 และเป็นหน่วยข่าวกรองที่ใหญ่ที่สุดในญี่ปุ่น

รัฐบาลญี่ปุ่นเร่งจัดทำความตกลงที่เกี่ยวข้องกับการกระชับความร่วมมือด้านกลาโหมกับมิตรประเทศ ที่สำคัญ ได้แก่ 1) ความตกลงว่าด้วยการจัดหาและการบริการต่างฝ่าย (Acquisition and Cross-Servicing Agreement) เพื่อเอื้อต่อการเสริมสร้างศักยภาพทางทหารร่วมกันผ่านการฝึกซ้อม การแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ทางทหารและยุทธโศปกรณ์ระหว่างกัน โดยญี่ปุ่นลงนามความตกลงดังกล่าวกับสหราชอาณาจักร ฝรั่งเศส อินเดีย และออสเตรเลีย 2) ความตกลงด้านการถ่ายทอดยุทธโศปกรณ์และเทคโนโลยี (Transfer of Defense Equipment and Technology) เพื่อเอื้อต่อการส่งออกยุทธโศปกรณ์และเทคโนโลยีป้องกันประเทศของญี่ปุ่นไปยังต่างประเทศ หลังยกเลิกการห้ามส่งออกอาวุธและเทคโนโลยีทางการทหารเมื่อปี 2557 โดยลงนามความตกลงกับเวียดนาม อินโดนีเซีย และไทย และ 3) ความตกลงเกี่ยวกับการอำนวยความสะดวกในการฝึกทหารร่วมกัน (Agreement Facilitating Joint Military Exercises) เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่กำลังพลและบุคลากรของกองกำลังป้องกันตนเองของญี่ปุ่น และกองทัพออสเตรเลียระหว่างการฝึกทางทหารร่วมกัน เฉพาะอย่างยิ่งการผ่อนปรนมาตรการตรวจคนเข้าเมือง

สหรัฐฯ เป็นประเทศคู่ค้าอาวุธสำคัญของญี่ปุ่น ขณะเดียวกัน ญี่ปุ่นเป็นพันธมิตรสำคัญของสหรัฐฯ ในการพัฒนาอาวุธ ทั้งสองประเทศมีความร่วมมือในการผลิตอาวุธประเภทต่าง ๆ ร่วมกัน และญี่ปุ่นได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตขั้นสูงจากสหรัฐฯ ส่งผลให้อุตสาหกรรมอาวุธของญี่ปุ่นมีความก้าวหน้าและน่าเชื่อถือ เมื่อปี 2566 ญี่ปุ่นเริ่มต้นโครงการพัฒนา Glide Phase Interceptor (GPI) ซึ่งเป็นระบบขีปนาวุธสำหรับสกัดกั้นขีปนาวุธความเร็วเหนือเสียงร่วมกับสหรัฐฯ เนื่องจากภัยคุกคามต่อญี่ปุ่นรุนแรงขึ้น จากการที่ประเทศรอบญี่ปุ่นต่างยิงขีปนาวุธและพัฒนาขีปนาวุธความเร็วเหนือเสียงอย่างต่อเนื่อง โดย GPI จะช่วยเสริมสร้างขีดความสามารถด้านการป้องกันภัยทางอากาศของญี่ปุ่น อีกทั้งช่วยส่งเสริมความเข้มแข็งของความเป็นพันธมิตรระหว่างญี่ปุ่นกับสหรัฐฯ ในการตอบสนองและป้องปรามภัยคุกคามในภูมิภาค

งบประมาณทางทหาร กระทรวงกลาโหมญี่ปุ่นได้รับการจัดสรรงบประมาณประจำปี 2567 (1 เม.ย.2567-31 มี.ค.2568) ทั้งสิ้น 7.92 ล้านเยน เป็นการจัดสรรงบประมาณที่เพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นปีที่ 13 และสูงที่สุดในประวัติศาสตร์ โดยเพิ่มขึ้น 20% จากงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ 2566 (1 เม.ย.2566-1 มี.ค.2567) ที่ได้รับจัดสรรทั้งสิ้น 6.60 ล้านเยน และยังมีแนวโน้มจะเพิ่มขึ้นอีกในปีงบประมาณ 2568 (1 เม.ย.2568-1 มี.ค.2569) โดยกระทรวงกลาโหมญี่ปุ่นจัดทำคำของบประมาณรายจ่ายประจำปี 2567 มากกว่า 8.5 ล้านล้านเยน

กองกำลังป้องกันตนเองญี่ปุ่น จัดตั้งเมื่อ 1 ก.ค.2497 นรม.ญี่ปุ่นเป็นผู้บัญชาการสูงสุด (Chief of Commander) ผลสำรวจของ Global Firepower (GFP) ของสหรัฐฯ เมื่อปี 2567 ประเมินว่า ญี่ปุ่นมีแสนยานุภาพทางทหารเป็นอันดับ 7 จาก 145 ประเทศ รองจากสหรัฐฯ รัสเซีย จีน อินเดีย เกาหลีใต้ และสหราชอาณาจักร ตามลำดับ กองกำลังป้องกันตนเองญี่ปุ่นมีกรอบอัตรากำลังทั้งสิ้น 247,154 นาย แบ่งเป็น

กำลังพลของกองกำลังป้องกันตนเองภาคพื้นดินญี่ปุ่น (Japan Ground Self-Defense Force-JGSDF) 150,245 นาย กองกำลังป้องกันตนเองทางทะเลญี่ปุ่น (Japan Maritime Self-Defense Force-JMSDF) 45,414 นาย กองกำลังป้องกันตนเองทางอากาศญี่ปุ่น (Japan Air Self-Defense Force-JASDF) 46,976 นาย เสนาธิการร่วม (Joint Staff) และส่วนกลาง 4,519 นาย แต่ปัจจุบัน (31 มี.ค.2567) มีกำลังพลประจำการ 223,511 นาย หรือ 90.4% ของกรอบอัตรากำลัง แบ่งเป็น JGSDF 134,011 นาย JMSDF 42,375 นาย JASDF 43,025 นาย และส่วนเสนาธิการร่วม และส่วนกลาง 4,100 นาย นอกจากนี้ ยังมีกำลังพลสำรองพร้อมใช้งาน 56,000 นาย และมีกำลังคนที่สามารถเข้าร่วมกองกำลัง 53,199,272 นาย กองกำลังป้องกันตนเองญี่ปุ่นมียุทธโศปกรณ์ที่สำคัญ ประกอบด้วย ยุทธโศปกรณ์ทางบก ได้แก่ รถถัง 518 คัน รถลำเลียงพลหุ้มเกราะและยานพาหนะอื่น 37,662 คัน ปืนใหญ่ 480 กระบอก ปืนใหญ่อัตตาจร 173 ระบบ และระบบยิงจรวดหลายลำกล้อง 54 ระบบ ยุทธโศปกรณ์ทางทะเล มีเรือประจำการทั้งหมด 155 ลำ ที่สำคัญได้แก่ เรือบรรทุกเฮลิคอปเตอร์ 4 ลำ เรือพิฆาต 36 ลำ เรือฟริเกต 4 ลำ เรือคอร์เวต 6 ลำ เรือดำน้ำ 23 ลำ เรือตรวจการณ์ 6 ลำ และเรือสงครามทุ่นระเบิด 22 ลำ ยุทธโศปกรณ์ทางอากาศ มีเครื่องบินประจำการทั้งหมด 1,459 ลำ ที่สำคัญได้แก่ เครื่องบินขับไล่ 217 ลำ เครื่องบินทิ้งระเบิด 36 ลำ เครื่องบินขนส่ง 56 ลำ เครื่องบินฝึก 420 ลำ เครื่องบินภารกิจพิเศษ 145 ลำ เครื่องบินเติมน้ำมันเชื้อเพลิง 8 ลำ เฮลิคอปเตอร์ 577 ลำ และเฮลิคอปเตอร์โจมตี 119 ลำ

ภัยคุกคามต่อความมั่นคงญี่ปุ่น

1) ภัยคุกคามต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจ เฉพาะอย่างยิ่งสงครามระหว่างรัสเซียกับยูเครน และการสู้รบในภูมิภาคตะวันออกกลาง ที่ทำให้ราคาพลังงานและราคาอาหารสูงขึ้น และเป็นปัจจัยซ้ำเติมปัญหาเศรษฐกิจญี่ปุ่น โดยญี่ปุ่นบริโภคน้ำมันมากเป็นอันดับ 5 ของโลก และนำเข้าน้ำมันดิบมากเป็นอันดับ 4 ของโลก โดยดัชนีราคาผู้บริโภค (Consumer Price Index-CPI) ของญี่ปุ่น เพิ่มขึ้นจาก 103.1 เมื่อ ก.ย.2565 เป็น 108.9 เมื่อ ก.ย.2567 ทำให้ญี่ปุ่นมีอัตราเงินเฟ้อสูงเกินกรอบเป้าหมายเงินเฟ้อที่ธนาคารกลางญี่ปุ่นกำหนดไว้ไม่เกิน 2% เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายหมวดพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลให้เงินเฟ้อของญี่ปุ่นเพิ่มขึ้นมากที่สุดคือ ราคาอาหารและพลังงาน

2) ภัยคุกคามจากเกาหลีเหนือ ญี่ปุ่นตัดความสัมพันธ์ทางการทูตกับเกาหลีเหนือเมื่อปี 2523 และยังคงหวาดระแวงเกาหลีเหนือที่พยายามผลักดันโครงการทดลองขีปนาวุธและอาวุธนิวเคลียร์อย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะนำไปสู่การผลิตและครอบครองอาวุธนิวเคลียร์ที่มีขีดความสามารถในการโจมตีญี่ปุ่น ทำให้ญี่ปุ่นดำเนินมาตรการคว่ำบาตรเกาหลีเหนือ ตามมติคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ และออกแถลงการณ์ประณามเกาหลีเหนือที่ทดสอบยิงขีปนาวุธตกในทะเลญี่ปุ่นเป็นระยะ นอกจากนี้ รัฐบาลญี่ปุ่นยังคงพยายามแก้ไขปัญหาทางการเกาหลีเหนือลักพาตัวชาวญี่ปุ่น โดยเรียกร้องให้ทางการเกาหลีเหนือส่งกลับชาวญี่ปุ่นที่ถูกลักพาตัวจำนวน 17 คน ขณะที่ทางการเกาหลีเหนือยืนยันว่า มีเพียงจำนวน 13 คน ทำให้ญี่ปุ่นยังคงยกระดับการกดดันขึ้นหรือกับผู้นำและเจ้าหน้าที่ระดับสูงของนานาประเทศในเวทีการประชุมระหว่างประเทศที่ญี่ปุ่นเข้าร่วม

3) ภัยคุกคามจากจีน ญี่ปุ่นห่วงกังวลต่อการขยายอิทธิพลทางทหารของจีนในภูมิภาค โดยมองว่าจีนกำลังพยายามพัฒนาแสนยานุภาพกองทัพ ทั้งด้านยุทธวิธีและเทคโนโลยีทางการทหาร ปูทางไปสู่การยกฐานะขึ้นเป็นประเทศมหาอำนาจอันดับ 1 ของโลก การที่จีนขยายแสนยานุภาพและกิจกรรมทางทหารอย่างต่อเนื่องเฉพาะอย่างยิ่งบริเวณหมู่เกาะเซนกากุ (หมู่เกาะเตียวหยู) ในทะเลจีนตะวันออก ซึ่งเป็นพื้นที่พิพาทระหว่างญี่ปุ่นกับจีน และทะเลจีนใต้ ซึ่งเป็นเส้นทางการเดินเรือและขนส่งพลังงานของญี่ปุ่น ส่งผลให้ญี่ปุ่นหวาดระแวงจีนและความสัมพันธ์ระหว่างสองประเทศตึงเครียดเป็นระยะ นอกจากนี้ ญี่ปุ่นยังดำเนินบทบาทเชิงรุกในการกระชับความร่วมมือกับกลุ่ม QUAD (สหรัฐฯ ญี่ปุ่น อินเดีย และออสเตรเลีย) และสร้างแนวร่วมสกัดกั้นการขยายอิทธิพลจีนในภูมิภาค เช่น เวียดนาม สหราชอาณาจักร และฝรั่งเศส รวมถึงผลักดันยุทธศาสตร์อินโด-แปซิฟิก ตามแนวคิดอินโด-แปซิฟิกที่เสรีและเปิดกว้าง (Free and Open Indo-Pacific-FOIP) และดำเนินบทบาทเชิงรุกต่อการขยายอิทธิพลบริเวณช่องแคบไต้หวันมากขึ้น

ญี่ปุ่นและจีนมีแนวโน้มขัดแย้งกันมากขึ้นจากการดำเนินกิจกรรมด้านกลาโหมของแต่ละฝ่ายทำให้เกิดข้อโต้แย้งระหว่างกัน เช่น กรณีเรือของกองกำลังป้องกันตนเองทางทะเลญี่ปุ่น (Japan Maritime Self-Defense Force-JMSDF) เดินเรือเข้าทะเลอาณาเขตจีน เมื่อ 4 ก.ค.2567 ซึ่งญี่ปุ่นระบุว่า เหตุดังกล่าวเกิดจากความผิดพลาดในขั้นตอนการปฏิบัติ และไม่ขัดต่อกฎหมายระหว่างประเทศ เนื่องจากเป็นการผ่านโดยสุจริต (Innocent passage) ตามบทบัญญัติแห่งอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล (United Nations Convention on the Law of the Sea-UNCLOS) แต่จีนเห็นว่า เรือลำดังกล่าวเจตนากระทำการยั่วยุ และปฏิบัติการรวบรวมข้อมูลข่าวสารในทะเลอาณาเขต และกรณีเครื่องบินของกองทัพจีนรุกรานน่านฟ้าญี่ปุ่นเมื่อ 26 ส.ค.2567 ขณะที่จีนระบุว่าไม่ได้เจตนารุกราน แต่เกิดจากสภาพอากาศแปรปรวนขณะทำการบิน

4) ภัยคุกคามจากกรณีพิพาทเรื่องการอ้างสิทธิ์เหนือหมู่เกาะ ได้แก่

(1) ข้อพิพาทบริเวณหมู่เกาะเซนกากุ หรือหมู่เกาะเตียวหยู โดยญี่ปุ่นอ้างความชอบธรรมจากการที่สหรัฐฯ ยึดเกาะโอกินาวาผนวกกับหมู่เกาะเซนกากุ หลังสิ้นสุดสงครามโลกครั้งที่ 2 ขณะที่จีนอ้างว่า หมู่เกาะเซนกากุถูกญี่ปุ่นบุกยึดครองพร้อมกับไต้หวันเมื่อปี 2438 แต่เมื่อสิ้นสุดสงครามโลกครั้งที่ 2 ญี่ปุ่นจำเป็นต้องคืนหมู่เกาะดังกล่าวทั้งหมดให้จีน เนื่องจากแพ้สงคราม ปัจจุบัน หน่วยลาดตระเวนชายฝั่งและกองกำลังป้องกันตนเองทางเรือของญี่ปุ่นตรึงกำลังโดยรอบบริเวณดังกล่าว และญี่ปุ่นประท้วงจีนอย่างต่อเนื่องในการทำกิจกรรมไกล่บริเวณดังกล่าว

(2) ข้อพิพาทบริเวณหมู่เกาะคูริล (Kuril) หรือดินแดนทางเหนือ (Northern Territories) โดยญี่ปุ่นครอบครองมาตั้งแต่ก่อนสงครามโลกครั้งที่ 2 แต่ภายหลังแพ้สงครามถูกสหภาพโซเวียตบุกยึดครองดินแดน และกลายเป็นพื้นที่พิพาทระหว่างญี่ปุ่นกับรัสเซียสืบเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน กรณีพิพาทหมู่เกาะคูริลเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างญี่ปุ่นกับรัสเซีย โดยที่ผ่านมามีความเคลื่อนไหวที่เกี่ยวข้องกับข้อพิพาทดังกล่าวเป็นตัวแปรสำคัญที่บั่นทอนความสัมพันธ์ระหว่างสองประเทศ และเป็นอุปสรรคสำคัญในการเจรจาจัดทำข้อตกลงสันติภาพระหว่างญี่ปุ่นกับรัสเซีย ส่งผลให้ทั้งสองประเทศพยายามผลักดันความร่วมมือทางเศรษฐกิจในหมู่เกาะคูริลเพื่อลดความตึงเครียดและฟื้นฟูความสัมพันธ์ระหว่างกัน อย่างไรก็ตามการจัดการข้อพิพาทข้างต้นเป็นไปอย่างล่าช้า เนื่องจากทั้งสองประเทศยังมีท่าทีที่แข็งกร้าวต่อการอ้าง

กรรมสิทธิ์เหนือดินแดนดังกล่าว สะท้อนจากรายงานนโยบายต่างประเทศประจำปีของกระทรวงการต่างประเทศญี่ปุ่นตั้งแต่ปี 2561 ที่ระบุว่า พื้นที่ดังกล่าวอยู่ภายใต้อำนาจอธิปไตยของญี่ปุ่น

(3) ข้อพิพาทบริเวณเกาะทาเคชิมะ (Takeshima) หรือเกาะด็อกโด (Dokdo) อยู่ห่างจากญี่ปุ่น 157 กม. และห่างจากเกาหลีใต้ 92 กม. สภาพเกาะเป็นโขดหินที่ไม่สามารถใช้เป็นที่อยู่อาศัยได้ แต่เป็นพื้นที่ที่มีทรัพยากรสัตว์น้ำและแร่ธาตุอุดมสมบูรณ์ และคาดว่ามีแหล่งน้ำมันด้วย โดยญี่ปุ่นอ้างกรรมสิทธิ์มาโดยตลอด ขณะที่เกาหลีใต้เริ่มอ้างกรรมสิทธิ์เมื่อปี 2493 และรักษาสีทธิในการครอบครองด้วยการตรวจตราเกาะเป็นประจำทุก 3 ปี นอกจากนี้ กองทัพเกาหลีใต้ได้เริ่มการซ้อมรบ เพื่อปกป้องเกาะด็อกโดเป็นครั้งแรกเมื่อปี 2529 และทำการฝึกปีละ 2 ครั้งมาตั้งแต่ปี 2546

5) ภัยคุกคามจากการก่อการร้าย ญี่ปุ่นมีความเสี่ยงถูกโจมตีจากกลุ่มก่อการร้ายต่ำ และไม่มีชาวญี่ปุ่นได้รับผลกระทบจากการก่อการร้ายทั่วโลกนับแต่ปี 2563 อย่างไรก็ตาม ญี่ปุ่นเฝ้าระวังภัยคุกคามจากการก่อการร้ายอย่างใกล้ชิด เนื่องจากเกิดเหตุก่อการร้ายในหลายประเทศบ่อยครั้งขึ้น เฉพาะอย่างยิ่งเหตุการณ์ยิงในสหรัฐฯ และการปฏิบัติการโจมตีของกลุ่มก่อการร้ายในทวีปแอฟริกาและภูมิภาคตะวันออกกลาง ประกอบกับญี่ปุ่นเป็นพันธมิตรของสหรัฐฯ และมีนโยบายต่อต้านการก่อการร้ายอย่างชัดเจน ทั้งนี้ รัฐบาลญี่ปุ่นยังคงเฝ้าระวังความเคลื่อนไหวของกลุ่มโอมชินริเกียว (Aum Shinrikyo) ซึ่งเป็นกลุ่มก่อการร้ายที่ก่อตั้งเมื่อปี 2530 โดยมีแนวทางการสอนฝึกจิต การเข้าสมาธิ และโยคะ เพื่อให้ถึงการรู้แจ้ง และมีความเชื่อเรื่องวันสิ้นโลก แม้แกนนำกลุ่มโอมชินริเกียวและสมาชิกสำคัญได้รับโทษประหารชีวิตแล้วเมื่อ 6 ก.ค.2561 ปัจจุบัน กลุ่มโอมชินริเกียวแบ่งเป็น 2 กลุ่มย่อย คือ กลุ่มอาเลฟ (เปลี่ยนชื่อจากโอมชินริเกียว) และกลุ่ม Hikari no Wa (Circle of Rainbow Light) ก่อนหน้านี้อัปเดตการครั้งสำคัญของกลุ่ม คือ การปล่อยก๊าซพิษซารินเหลวในสถานีรถไฟใต้ดินโตเกียว เมื่อ 20 มี.ค.2538 เป็นเหตุให้มีผู้เสียชีวิต 13 คน และบาดเจ็บมากกว่า 6,000 คน ในจำนวนนี้บาดเจ็บสาหัส 50 คน

สมาชิกองค์การระหว่างประเทศ ADB, AfDB (non-regional member), APEC, APT, ARF, ASEAN (dialogue partner), Australia Group, BIS, CE (observer), CERN (observer), CICA (observer), CP, EAS, EBRD, FAO, FATF, G-20, G-5, G-7, G-8, G-10, IADB, IAEA, IBRD, ICAO, ICC, ICCT, ICRM, IDA, IEA, IFAD, IFC, IFRC, IHO, ILO, IMF, IMO, IMSO, Interpol, IOC, IOM, IPU, ISO, ITSO, ITU, ITUC, LAIA, MIGA, NEA, NSG, OAS (observer), OECD, OPCW, OSCE (partner), Paris Club, PCA, PIF (partner), QUAD, SAARC (observer), SECI (observer), UN, UNCTAD, UNDOF, UNESCO, UNHCR, UNIDO, UNMIS, UNRWA, UNWTO, UPU, WCO, WFTU, WHO, WIPO, WMO, WTO และ ZC

วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ญี่ปุ่นเป็นประเทศชั้นนำด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยเฉพาะด้านวิทยาศาสตร์ชีวการแพทย์ งบประมาณด้านการวิจัยและพัฒนาของญี่ปุ่นมากเป็นอันดับ 3 ของโลก รองจากสหรัฐฯ และจีน สถาบันวิจัยและพัฒนาทางวิทยาศาสตร์แห่งชาติของญี่ปุ่นที่สำคัญ คือ Rikagaku Kenkyusho (RIKEN) สังกัดกระทรวงเศรษฐกิจ การค้า และอุตสาหกรรม สามารถผลิตผลงานวิจัยด้านวิทยาศาสตร์ พิสิกส์

เคมี ชีววิทยา วิทยาศาสตร์การแพทย์ จีโนมิกส์ วิศวกรรม และวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ รวมทั้งมีความร่วมมือด้านวิจัยและพัฒนาทางวิทยาศาสตร์กับ 485 ประเทศทั่วโลก

ปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence-AI) รัฐบาลญี่ปุ่นให้ความสำคัญในการพัฒนา AI โดยจัดตั้งคณะกรรมการยุทธศาสตร์เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ เมื่อปี 2559 และกำหนดยุทธศาสตร์เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์เมื่อ มี.ค.2560 พร้อมทั้งส่งเสริมให้มีการใช้ AI หุ่นยนต์ และ Internet of Things (IoT) เป็นส่วนหนึ่งในยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจ และการดำเนินกิจการของภาครัฐมากขึ้น รวมถึงด้านการข่าวที่เกี่ยวข้องกับการฟอกเงินและการโจมตีของกลุ่มก่อการร้าย ทั้งยังผลักดันโครงการพัฒนาระบบซูเปอร์คอมพิวเตอร์ (AI Bridging Cloud Infrastructure-ABCI) ให้มีความเร็ว 130 petaflops มูลค่า 173 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพื่อให้ญี่ปุ่นเป็นศูนย์กลางด้านการพัฒนาซูเปอร์คอมพิวเตอร์ และมีศักยภาพในการแข่งขันด้านนวัตกรรมมากที่สุดในโลก นอกจากนี้ ยังให้ความสำคัญต่อการส่งเสริมธรรมาภิบาล AI โดยร่วมมือกับกลุ่ม G7 จัดตั้งกรอบความร่วมมือ Hiroshima AI Process เมื่อ พ.ค.2566 เพื่อวางระเบียบธรรมาภิบาล AI ระหว่างประเทศ

การพัฒนาด้านอวกาศ องค์การสำรวจอวกาศญี่ปุ่น (Japan Aerospace Exploration Agency-JAXA) เป็นหน่วยงานหลักของรัฐบาลญี่ปุ่นในการวิจัยและพัฒนา การปฏิบัติการ และการรักษาลประโยชน์ของชาติทางอวกาศ จัดตั้งขึ้นเมื่อปี 2546 โดยยุบรวมหน่วยงาน 3 หน่วยงาน ได้แก่ 1) Institute of Space and Astronautical Science (ISAS) 2) National Aerospace Laboratory of Japan (NAL) และ 3) National Space Development Agency of Japan (NASDA)

เมื่อปี 2567 ญี่ปุ่นมีความก้าวหน้าด้านการสำรวจอวกาศโดดเด่นระดับโลก จากการที่ JAXA นำยานสำรวจเพื่อปฏิบัติภารกิจ Smart Lander for Investigating Moon (SLIM) ลงจอดบนดวงจันทร์ได้สำเร็จเมื่อ 20 ม.ค.2567 ทำให้ญี่ปุ่นเป็นประเทศที่ 5 ที่ส่งยานลงจอดบนดวงจันทร์ได้สำเร็จต่อจากสหรัฐฯ รัสเซีย จีน และอินเดีย นอกจากนี้ ยังประสบความสำเร็จในการพัฒนาจรวดนำส่ง H3 ซึ่งเป็นจรวดนำส่งรุ่นใหม่ที่ญี่ปุ่นมุ่งพัฒนาให้เป็นจรวดนำส่งหลักของประเทศแทนจรวดนำส่ง H-IIA ที่จะครบกำหนดปลดระวางในปีงบประมาณ 2568 โดย JAXA ปลอยจรวดนำส่ง H3 หมายเลข 2 (Second H3 Launch Vehicle-H3TF2) จากศูนย์อวกาศทาเนกาศิมะ จ.คาโกชิมะ เมื่อ 17 ก.พ.2567 เพื่อปฏิบัติภารกิจนำส่งดาวเทียม CE-SAT-IE และดาวเทียม TIRSAT ขึ้นสู่วงโคจร รวมทั้งทดสอบการนำส่งดาวเทียมจำลอง Vehicle Evaluation Payload-4 (VEP-4) ได้สำเร็จ

ภาควิชาการและภาคเอกชนญี่ปุ่นมีส่วนสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาด้านอวกาศของประเทศเช่นกัน โดยล่าสุดมหาวิทยาลัยเกียวโต และบริษัท Sumitomo Forestry ประสบความสำเร็จในการสร้างดาวเทียม LignoSat ซึ่งเป็นดาวเทียมที่ทำจากไม้ดวงแรกของโลกเมื่อ 28 พ.ค.2567 และประสบความสำเร็จในการนำส่งขึ้นสู่อวกาศเมื่อ 5 พ.ย.2567 เพื่อทดสอบและศึกษาความเป็นไปได้ในการพัฒนาดาวเทียมและสิ่งปลูกสร้างในอวกาศที่ผลิตจากไม้

พลังงานนิวเคลียร์ ญี่ปุ่นปรับปรุงมาตรการความปลอดภัยทางนิวเคลียร์และตรวจสอบโรงไฟฟ้านิวเคลียร์อย่างเข้มงวดมากขึ้น หลังประเทศได้รับผลกระทบจากการรั่วไหลของสาร

กัมมันตรังสีจากโรงไฟฟ้านิวเคลียร์ฟูกูชิมะที่ 1 เมื่อปี 2554 โดยมีคำสั่งระงับการดำเนินงานของโรงไฟฟ้านิวเคลียร์หลายแห่งทั่วประเทศจนกว่าจะปรับปรุงมาตรการความปลอดภัยแล้วเสร็จ ทำให้สัดส่วนการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานนิวเคลียร์ของญี่ปุ่นลดลง แต่ปัจจุบันรัฐบาลญี่ปุ่นอยู่ระหว่างเร่งเพิ่มสัดส่วนการผลิตกระแสไฟฟ้าจากพลังงานนิวเคลียร์เป็น 20-22% ภายในปี 2573 จากปัจจุบันที่มีสัดส่วนต่ำกว่า 10% เพื่อลดสัดส่วนการผลิตไฟฟ้าจากเชื้อเพลิงฟอสซิล

ญี่ปุ่นมีเครื่องปฏิกรณ์นิวเคลียร์ที่สามารถเดินเครื่องได้ทั้งสิ้น 33 เครื่อง (กำลังผลิตไฟฟ้าสูงสุด 31,679 Mwe) เครื่องปฏิกรณ์นิวเคลียร์ที่อยู่ระหว่างก่อสร้าง 2 เครื่อง (กำลังผลิตไฟฟ้าสูงสุด 2,653 Mwe) และเครื่องปฏิกรณ์นิวเคลียร์ที่ปลดระวางแล้ว 27 เครื่อง (กำลังผลิตไฟฟ้าสูงสุด 17,155 Mwe)

การขนส่งและคมนาคม ท่าอากาศยานรวม 97 แห่ง แบ่งเป็น ท่าอากาศยานหลัก 28 แห่ง ท่าอากาศยานภูมิภาค 54 แห่ง ท่าอากาศยานร่วม 8 แห่ง และท่าอากาศยานอื่น ๆ 7 แห่ง แต่ไม่นับรวมถึงสนามบินเฮลิคอปเตอร์ (Heliport) 100 แห่ง และสนามบินส่วนบุคคล 3 แห่ง ในจำนวนนี้มีท่าอากาศยานสำคัญ 4 แห่ง ได้แก่ ท่าอากาศยานนาริตะ (NRT) ตั้งอยู่ห่างจากใจกลางกรุงโตเกียวประมาณ 60 กม. ท่าอากาศยานคันไซ (KIX) ตั้งอยู่ที่นครโอซากา ท่าอากาศยานซูบะเซ็นแทรร์ (NGO) ตั้งอยู่ที่ จ.ไอชิ ห่างจาก จ.นาโงยา ประมาณ 35 กม. และท่าอากาศยานฟูกูโอกะ (FUK) จ.ฟูกูโอกะ ส่วนเส้นทางรถไฟ กิจการรถไฟ 70% ของเครือข่ายรถไฟในญี่ปุ่นเป็นของกลุ่มบริษัท Japan Railways (JR Group) รัฐวิสาหกิจการรถไฟ แบ่งพื้นที่บริการออกเป็น 6 บริษัท ได้แก่ JR Hokkaido JR East JR Central JR West JR Shikoku และ JR Kyushu ส่วนที่เหลือ 30% ดำเนินกิจการโดยบริษัทเอกชน บัตร Japan Rail Pass สามารถใช้ได้กับบริการของบริษัท JR bus และรถไฟชินคันเซ็นหรือรถไฟด่วนพิเศษที่เคยเป็นรถไฟที่วิ่งเร็วที่สุดครั้งแรกในโลก นอกจากนี้ บริษัท JR Central อยู่ระหว่างดูแลโครงการก่อสร้างรถไฟ Chuo Shinkansen Maglev ตั้งเป้าหมายทำความเร็ว 374 ไมล์/ชม. (Maglev ของจีนเร็ว 268 ไมล์/ชม.) และมีแผนขยายเส้นทางถึงเมืองซัปโปโรภายในปี 2573

การเดินทาง มีสายการบินที่ให้บริการเที่ยวบินตรงไปยังญี่ปุ่น เส้นทางสุวรรณภูมิ (BKK) หรือดอนเมือง (DMK) ไปญี่ปุ่น เช่น การบินไทย (TG) เจแปนแอร์ไลน์ (JL) ไทยแอร์เอเชียเอ็กซ์ (XJ) พีช (MM) ออลนิปปอนแอร์เวย์ (NH) แอร์เจแปน (NQ) และซีปแอร์ (ZG) โดยใช้ระยะเวลาเดินทางจากกรุงเทพฯ ประมาณ 6 ชม. เวลาท้องถิ่นญี่ปุ่น (GMT+9) เร็วกว่าเวลาท้องถิ่นไทย (GMT+7) 2 ชม. นอกจากนี้ หลายสายการบินมีบริการแบบแวะพักต่อเครื่อง

การขอตรวจลงตรา เมื่อ มิ.ย.2555 ญี่ปุ่นอนุมัติออกตรวจลงตราแบบเข้าออกหลายครั้งให้แก่ไทย และยกเว้นการตรวจลงตราเพื่อการท่องเที่ยวระยะเวลาไม่เกิน 15 วัน เมื่อ 1 ก.ค.2556 ส่วนผู้ที่ต้องการพำนักเกิน 15 วัน หรือมีวัตถุประสงค์อื่น ๆ จะต้องยื่นขอตรวจลงตราตามปกติ ทั้งนี้ ผู้ประสงค์ขอรับการตรวจลงตราต้องยื่นคำร้องที่ศูนย์รับคำร้องขอวีซ่าญี่ปุ่น (Japan Visa Application Centre-JVAC) ที่ดำเนินงานโดยบริษัท วีเอฟเอส โกลบอล จำกัด คู่สัญญาเพื่อให้บริการแก่ สอท.ญี่ปุ่นประจำประเทศไทย โดยศูนย์รับคำร้องกรุงเทพฯ ตั้งอยู่ที่ยูนิท 404 The Plaza ชั้น 4 อาคารจามจรี สแควร์ ถนนพญาไท แขวงปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ เปิดให้บริการวันจันทร์-ศุกร์ เวลา 08.30-17.00 น. สำหรับต่างจังหวัด ศูนย์ JVAC

ตั้งอยู่ที่ทำการไปรษณีย์ เปิดให้บริการวันจันทร์-ศุกร์ เวลา 08.30-16.30 น. โดยปัจจุบันมี 11 แห่ง ได้แก่ ขอนแก่น นครราชสีมา พระนครศรีอยุธยา พิษณุโลก เพชรบุรี ภูเก็ต ระยอง ศรีราชา สุราษฎร์ธานี หาดใหญ่ และ อุบลราชธานี หากมีข้อสงสัยสามารถติดต่อศูนย์ JVAC ได้ทางโทรศัพท์ 02-251-5197-8 (สามารถติดต่อได้วันจันทร์ถึงวันศุกร์ ระหว่างเวลา 08.30 น.-17.00 น.) หรืออีเมล info.jpth@vfshelpline.com

สถานการณ์สำคัญที่น่าติดตาม :

- 1) การบริหารประเทศภายใต้การนำของรัฐบาลเสียงข้างน้อยเป็นครั้งแรกในรอบ 15 ปี
- 2) ความร่วมมือระหว่างญี่ปุ่นกับสหรัฐฯ ภายใต้การนำของผู้นำคนใหม่ของทั้งสองประเทศ
- 3) ความสัมพันธ์ระหว่างญี่ปุ่นกับเกาหลีเหนือ จีน และรัสเซีย หลังญี่ปุ่นมี นรม.คนใหม่
- 4) การยกระดับแสนยานุภาพของ JSDF ตามยุทธศาสตร์ความมั่นคงแห่งชาติฉบับปี 2565
- 5) การขยายบทบาทด้านกลาโหมของญี่ปุ่นตามแนวคิดของ นรม.คนใหม่
- 6) ปัญหาขาดแคลนกำลังพลและแรงงานที่รุนแรงขึ้นจากอัตราเด็กเกิดใหม่ที่ลดลงต่อเนื่อง
- 7) การฟื้นฟูเศรษฐกิจ รวมถึงการแก้ไขปัญหาเงินเฟ้อและเงินเยนอ่อนค่า และการปรับขึ้นค่าจ้าง
- 8) การก่อเหตุรุนแรงด้วยอาวุธปืนและวัตถุระเบิดที่เกิดบ่อยครั้งขึ้น

ความสัมพันธ์ไทย-ญี่ปุ่น ไทยสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตกับญี่ปุ่นเมื่อ 26 ก.ย.2430 และมีความตกลงแลกเปลี่ยนผู้แทนระดับเอกอัครราชทูตเมื่อปี 2484 ทั้งสองประเทศมีความสัมพันธ์ที่ดีและใกล้ชิดทั้งในระดับ พระราชวงศ์ รัฐบาล และประชาชน นอกจากนี้ นโยบายของรัฐบาลญี่ปุ่นให้ความสำคัญต่อไทยในทุกมิติ และถือว่าไทยเป็นพื้นที่ยุทธศาสตร์สำคัญต่อการแข่งขันกับจีนด้านความมั่นคงและการเชื่อมโยงในภูมิภาค โดยเฉพาะยุทธศาสตร์อินโด-แปซิฟิก ทำให้ญี่ปุ่นและไทยมีความร่วมมือระหว่างกันครอบคลุมทั้งด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคม วัฒนธรรม และวิชาการ

การแลกเปลี่ยนการเยือนระดับผู้นำและเจ้าหน้าที่ระดับสูง ญี่ปุ่นและไทยมีการแลกเปลี่ยนการเยือนระดับผู้นำและเจ้าหน้าที่ระดับสูงอย่างต่อเนื่อง ทั้งรูปแบบการหารือทวิภาคีอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ เมื่อปี 2567 มีการเยือนและพบปะระหว่างเจ้าหน้าที่ระดับสูงฝ่ายญี่ปุ่นและไทย เช่น นายเศรษฐา ทวีสิน นรม. เยือนญี่ปุ่นระหว่าง 22-24 พ.ค.2567 เพื่อเข้าร่วมการประชุม Nikkei Forum Future of Asia ครั้งที่ 29 และหารือกับภาคธุรกิจเอกชนญี่ปุ่น ได้แก่ บริษัท Mitsui บริษัท Ajinomoto บริษัท Sony บริษัท Mitsubishi UFJ Financial Group (MUFG) บริษัท Soft Bank และบริษัท Nidec พร้อมกันนี้ นายมาริช เสียงมพงษ์ รมว.กต. ได้พบหารือกับนางคามิกาวะ โยโกะ รมว.กต.ญี่ปุ่น เมื่อ 22 พ.ค.2567 ในโอกาสร่วมคณะ นรม. เยือนญี่ปุ่น

สถิติชาวญี่ปุ่นที่เดินทางเข้าไทย ของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาประจำปี 2567 (ม.ค.-ส.ค.) มีจำนวน 668,821 คน มากเป็นอันดับที่ 9 รองจากจีน มาเลเซีย อินเดีย เกาหลีใต้ รัสเซีย ลาว ไต้หวัน และเวียดนาม โดยเพิ่มขึ้น 35.1% จากช่วงเดียวกันของปี 2566 ที่มีชาวญี่ปุ่นเดินทางมาไทย 495,052 คน สถิติของกระทรวงการต่างประเทศญี่ปุ่นเมื่อ ต.ค.2566 ระบุว่า มีชาวญี่ปุ่นที่พำนักในไทยจำนวน 72,308 คน

ขณะที่สถิติการท่องเที่ยวญี่ปุ่นขององค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (Japan National Tourism Organization-JNTO) ปี 2567 (ม.ค.-ก.ค.) พบว่า มีนักท่องเที่ยวไทยเดินทางไปญี่ปุ่นจำนวน 671,804 คน คิดเป็น 3.2% ของจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งหมด

การค้าระหว่างไทย-ญี่ปุ่น เมื่อปี 2567 (ม.ค.-ก.ย.) มีมูลค่า 1,386,114.45 ล้านบาท ลดลง 5.42% จากช่วงเดียวกันของปี 2566 ที่มีมูลค่าการค้า 1,465,565.23 ล้านบาท การส่งออกของญี่ปุ่นมาไทย มีมูลค่า 764,992.92 ล้านบาท และการส่งออกของไทยไปญี่ปุ่นมีมูลค่า 621,121.53 ล้านบาท ทำให้ญี่ปุ่นได้เปรียบดุลการค้าไทยมูลค่า 143,871.39 ล้านบาท ญี่ปุ่นเป็นคู่ค้าอันดับ 3 ของไทย รองจากจีน และสหรัฐฯ ขณะที่ไทยเป็นคู่ค้าอันดับ 6 ของญี่ปุ่น รองจากจีน สหรัฐฯ เกาหลีใต้ ไต้หวัน และออสเตรเลีย โดยมีส่วนแบ่งตลาด 3.56% (สัดส่วนสูงสุดในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน) ทั้งนี้ สินค้าที่ญี่ปุ่นนำเข้าจากไทยมากที่สุด 5 อันดับ ได้แก่ 1) เนื้อสัตว์ ส่วนอื่นของสัตว์ เลือดสัตว์ หรือแมลงที่ปรุงแต่งหรือทำไว้มิให้เสียอื่น ๆ 2) ส่วนประกอบและอุปกรณ์ประกอบของยานยนต์ 3) รถยนต์และยานยนต์อื่น ๆ ที่ออกแบบสำหรับขนส่งบุคคลเป็นหลัก รวมถึงสเตชันแวกอนและรถแข่ง 4) วงจรรวมที่ใช้ในทางอิเล็กทรอนิกส์ และ 5) เครื่องพิมพ์ใช้สำหรับการพิมพ์ เครื่องพิมพ์อื่น ๆ เครื่องจักรทำสำเนา และเครื่องโทรสาร รวมทั้งส่วนประกอบและอุปกรณ์ประกอบ ขณะที่สินค้าที่ไทยนำเข้าจากญี่ปุ่นมากที่สุด 5 อันดับ ได้แก่ 1) วงจรรวมที่ใช้ในทางอิเล็กทรอนิกส์ 2) ส่วนประกอบและอุปกรณ์ประกอบของยานยนต์ 3) ผลิตภัณฑ์แผ่นรีดทำด้วยเหล็กหรือเหล็กกล้าไม่เจือ มีความกว้างตั้งแต่ 600 มม.ขึ้นไป ได้จากการรีดร้อน ไม่หุ้มติด ไม่ชุบ หรือไม่เคลือบ 4) ทองแดงบริสุทธิ์ และทองแดงเจือ ที่ยังไม่ได้ขึ้นรูป (อันรอต) และ 5) ทองคำ (รวมถึงทองคำชุบด้วยแพลทินัม) ยังไม่ได้ขึ้นรูป หรืออยู่ในลักษณะกึ่งสำเร็จรูปหรือเป็นผง

การลงทุน สถิติการลงทุนของญี่ปุ่นในไทยเมื่อปี 2567 (ม.ค.-มิ.ย.) มีการยื่นขอรับการส่งเสริมการลงทุนต่อสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (สกท.) หรือ BOI จำนวน 138 โครงการ รวมมูลค่า 29,987 ล้านบาท มากเป็นอันดับ 4 รองจากสิงคโปร์ จีน และฮ่องกง ทั้งนี้ มีการยื่นขอรับการส่งเสริมการลงทุนของต่างชาติทั้งสิ้น 499 โครงการ มูลค่าเงินลงทุน 242,591 ล้านบาท โดยมีอุตสาหกรรมเป้าหมายหลักที่มีเงินลงทุนสูงสุด 5 อันดับแรก ได้แก่ 1) เครื่องใช้ไฟฟ้า และอิเล็กทรอนิกส์ 2) ยานยนต์และชิ้นส่วน 3) ปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์ 4) ดิจิทัล และ 5) การเกษตรและแปรรูปอาหาร

ด้านรถไฟและระบบราง ไทยและญี่ปุ่นลงนามบันทึกความร่วมมือด้านระบบรางเมื่อปี 2558 เพื่อศึกษาและพัฒนาระบบรางที่สำคัญ 3 เส้นทาง ได้แก่ 1) รถไฟความเร็วสูงเส้นทางกรุงเทพฯ-เชียงใหม่ 2) เส้นทางระเบียงเศรษฐกิจตอนใต้ (Southern Economic Corridor-SEC) ภายจนบุรี-กรุงเทพฯ-ฉะเชิงเทรา-แหลมฉบัง และกาญจนบุรี-กรุงเทพฯ-ฉะเชิงเทรา-อรัญประเทศ และ 3) เส้นทางระเบียงเศรษฐกิจตะวันออก-ตะวันตก ช่วงแม่สอด-มุกดาหาร ขณะที่บริษัทเอกชนของญี่ปุ่นได้ร่วมมือกับไทยในการก่อสร้างโครงข่ายรถไฟฟ้าในกรุงเทพฯ และปริมณฑล เช่น รถไฟฟ้าสายสีน้ำเงิน (ใช้เงินกู้จากรัฐบาลญี่ปุ่น) รถไฟฟ้าสายสีม่วง รถไฟฟ้าสายสีแดงเส้นทางบางซื่อ-รังสิต และบางซื่อ-ตลิ่งชัน อีกทั้งยังศึกษาช่องทางขยายกรอบความร่วมมือด้านการบำรุงรักษาระบบรางร่วมกับไทย โดยสถาบันวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีระบบราง (องค์การมหาชน) หรือ สทร. ประชุมหารือกับบริษัท Toyo Kikai ของญี่ปุ่น เมื่อ 26 ม.ค.2566 เพื่อศึกษา

ความเป็นไปได้ ในการสร้างฐานการผลิตเครื่องจักร อุปกรณ์ และชิ้นส่วนสำหรับงานบำรุงรักษาระบบรางของไทย รวมทั้งแนวทางสนับสนุนการส่งออกสู่ภูมิภาคเอเชีย ญี่ปุ่นยังมีบทบาทสำคัญในการถ่ายทอดองค์ความรู้ ด้านการพัฒนาระบบรางและพื้นที่โดยรอบ เช่น ความร่วมมือระหว่างกระทรวงคมนาคมและองค์การความร่วมมือระหว่างประเทศแห่งญี่ปุ่น (Japan International Cooperation Agency-JICA) เพื่อศึกษาการพัฒนาเมือง และพื้นที่รอบรางรถไฟเชิงพาณิชย์ เส้นทางจากด่านพุน้ำร้อน จ.กาญจนบุรี ถึงด่านรัฐประเศ จ.สระแก้ว และการจัดทำแผนแม่บทระบบขนส่งมวลชนทางรางในกรุงเทพฯ และปริมณฑล ระยะที่ 2 นอกจากนี้ ญี่ปุ่นยังบริจาครถไฟเก่าให้การรถไฟแห่งประเทศไทย (รฟท.) นำไปปรับปรุงเพื่อให้บริการในไทย โดยบริจาค ให้อย่างต่อเนื่อง เช่น JR West บริจาครถดีเซลรางและรถโดยสารปรับอากาศให้ รฟท. เมื่อปี 2540 จำนวน 26 คัน ปี 2542 จำนวน 28 คัน ปี 2547 จำนวน 40 คัน และปี 2553 จำนวน 32 คัน ส่วน JR Hokkaido บริจาครถโดยสารปรับอากาศให้ รฟท. เมื่อปี 2559 จำนวน 10 คัน ประกอบด้วย รถ OHA ชนิด 48 ที่นั่ง และ 72 ที่นั่ง รวม 5 คัน และรถ SUHAFU ชนิด 64 ที่นั่ง 5 คัน และล่าสุดบริจาครถดีเซลราง รุ่น Kihā 183 ให้ รฟท. เมื่อปี 2564 อีกจำนวน 17 คัน

การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ญี่ปุ่นมีบทบาทสำคัญในการยกระดับมาตรฐานทักษะของแรงงานไทย โดยมีการจัดตั้งความริเริ่ม Thailand-Japan Industrial HRD Initiative ที่มุ่งพัฒนาบุคลากรด้านเทคนิคและอาชีวศึกษาของไทยให้ได้มาตรฐานเทียบเคียงกับญี่ปุ่น เพื่อพร้อมรองรับการลงทุนของญี่ปุ่นในไทย โดยสำนักงานอาชีวศึกษาแห่งชาติของญี่ปุ่น (KOSEN) ได้ตั้งสำนักงานที่สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาของไทยเมื่อ ค.ศ.2559 เพื่อช่วยเหลือในการพัฒนาหลักสูตรอาชีวศึกษาในไทย อีกทั้งยังมีความร่วมมือเพื่อพัฒนาศักยภาพและทรัพยากรมนุษย์ด้านสาธารณสุขในประเทศที่ 3 รวมถึงความร่วมมือทวิภาคีในการพัฒนากลไกเครดิตร่วม (Joint Crediting Mechanism-JCM) เมื่อ พ.ย.2558 ซึ่งญี่ปุ่นจะให้การสนับสนุนความรู้ด้านเทคนิคและงบประมาณสำหรับโครงการของภาคเอกชนไทยที่จะนำไปสู่การลดก๊าซเรือนกระจก อีกทั้งยังให้ความสำคัญกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนผ่านสู่ความเป็นดิจิทัล เช่น ภาคเอกชนญี่ปุ่นได้จัดตั้ง EEC Automation Park ที่มหาวิทยาลัยบูรพา เพื่อเป็นฐานขับเคลื่อนการประยุกต์ใช้ Robotics และ Automation ที่เอื้อให้ภาคอุตสาหกรรมพัฒนาและปรับตัวไปสู่โรงงานอัจฉริยะตามแนวคิด e-Factory Alliance นอกจากนี้ ไทยยังยกระดับความร่วมมือกับญี่ปุ่น เพื่อสร้างบุคลากรที่มีคุณภาพให้กับภาคอุตสาหกรรมไทย เพื่อยกระดับภาคการผลิตเข้าสู่อุตสาหกรรม 4.0 โดยนายสุริยะ จึงรุ่งเรืองกิจ รมว.กระทรวงอุตสาหกรรมของไทย และนายนิชิมูระ ยาซุโตะชิ รมว.กระทรวงเศรษฐกิจ การค้า และอุตสาหกรรมของญี่ปุ่น ลงนามเอกสารกรอบความร่วมมือด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อมุ่งสู่อุตสาหกรรม 4.0 (Cooperation Framework on Human Resource Development for Realizing Industry 4.0) เมื่อ 16 พ.ย.2565 ที่ไทย

องค์กรต่าง ๆ ของญี่ปุ่นที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจกรรมในไทย ได้แก่ 1) Overseas Human Resources and Industry Development Association (HIDA) 2) Japan Overseas Development Corporation (JODC) 3) The Association for Overseas Technical Scholarship (AOTS) 4) Japan External Trade Organization (JETRO) 5) Japan International Cooperation Agency (JICA) 6) Japan-

Thailand Economic Cooperation Society (JTECS) 7) Japanese Chamber of Commerce (JCC)
8) Japan Student Services Organization (JASSO) และ 9) Japan National Tourism Organization
(JNTO)

กรอบความร่วมมือและข้อตกลงที่สำคัญระหว่างญี่ปุ่น-ไทย 1) การประชุมหุ้นส่วน
ทางการเมือง ไทย-ญี่ปุ่น (Japan-Thailand Political Partnership Consultations-JTPPC) 2) ความตกลง
หุ้นส่วนเศรษฐกิจไทย-ญี่ปุ่น (Japan-Thailand Economic Partnership Agreement-JTEPA) 3) คณะทำงานร่วม
เฉพาะกิจไทย-ญี่ปุ่นว่าด้วยการต่อต้านการค้ามนุษย์ 4) การประชุมประจำปีความร่วมมือทางวิชาการไทย-ญี่ปุ่น
(Japan-Thailand Partnership Program in Technical Cooperation-JTPP) 5) ข้อตกลงทางการบิน
มีผลบังคับใช้เมื่อ 14 ก.ค.2496 6) ข้อตกลงทางวัฒนธรรม มีผลบังคับใช้เมื่อ 6 ก.ย.2498 7) ข้อตกลงทางการ
พาณิชย์ มีผลบังคับใช้เมื่อ 1 ม.ค.2501 8) ข้อตกลงทางภาษี มีผลบังคับใช้เมื่อ 24 ก.ค.2506 9) ข้อตกลงใน
การส่งอาสาสมัครร่วมมือเยาวชน มีผลบังคับใช้เมื่อ 19 ม.ค.2524 10) ข้อตกลงความร่วมมือทางเทคโนโลยี
มีผลบังคับใช้เมื่อ 5 พ.ย.2524 11) สนธิสัญญาอินเทอร์เน็ตนักโทษไทย-ญี่ปุ่น ลงนามเมื่อ 22 ก.ค.2552 12) ความ
ตกลงว่าด้วยการมอบยุทธโธปกรณ์และเทคโนโลยีป้องกันประเทศระหว่างรัฐบาลญี่ปุ่นกับรัฐบาลไทย ลงนาม
เมื่อ 2 พ.ค.2565 และ 13) แผนปฏิบัติการร่วมว่าด้วยหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์ด้านเศรษฐกิจไทย-ญี่ปุ่นในระยะ
5 ปี (พ.ศ.2565-2569) ประกาศใช้เมื่อ 17 พ.ย.2565

นายอิชิบะ ชิเกรุ
(ISHIBA Shigeru)

ตำแหน่ง	นรม.ญี่ปุ่น
เกิด	4 ก.พ.2500 (อายุ 68 ปี/ปี 2568) ที่ จ.ทตโตริ ญี่ปุ่น
บิดามารดา	นายอิชิบะ จิโร (เสียชีวิต) นางอิชิบะ คาซูกะ (เสียชีวิต)
สถานภาพ	สมรสกับนางอิชิบะ โยชิโกะ (อายุ 69 ปี/ปี 2568)
บุตร	2 คน
การศึกษา	
ปี 2522	นิติศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยเคโอ กรุงโตเกียว ญี่ปุ่น
ประวัติการทำงาน	
ปี 2522	- พนักงานธนาคาร Mitsui Bank
ปี 2535	- ผู้ช่วยรัฐมนตรีประจำกระทรวงเกษตร ป่าไม้ และประมง
ปี 2539	- ประธานคณะกรรมการพิเคราะห์ด้วยการผ่อนปรนกฎระเบียบ สภาผู้แทนราษฎร
ปี 2541	- ประธานคณะกรรมการพิจารณาส่ง คณะกรรมการสามัญ สภาผู้แทนราษฎร
ปี 2543	- ผู้ช่วยรัฐมนตรีประจำกระทรวงเกษตร ป่าไม้ และประมง - ผู้ช่วยรัฐมนตรีประจำกระทรวงกลาโหม

- ปี 2544 - รัฐมนตรีช่วยว่าการทบวงการป้องกันประเทศ
- ปี 2545 - รัฐมนตรีว่าการทบวงการป้องกันประเทศ
- ปี 2550 - รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม
- ปี 2551 - รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร ป่าไม้ และประมง
- ปี 2552 - ประธานคณะกรรมการวิจัยนโยบาย พรรค LDP
- ปี 2555 - เลขาธิการพรรค LDP
- ปี 2557 - รัฐมนตรีรับผิดชอบด้านการฟื้นฟูระดับภูมิภาค
- รัฐมนตรีพิเศษประจำสำนักคณะรัฐมนตรี (ด้านเขตยุทธศาสตร์พิเศษแห่งชาติ)
- ปี 2558 - รัฐมนตรีพิเศษประจำสำนักคณะรัฐมนตรี (ด้านการฟื้นฟูระดับภูมิภาค)
- รัฐมนตรีรับผิดชอบด้านเมือง ประชากร และการจัดหางาน
- ปี 2567 - นรม.ญี่ปุ่น

สังกัดพรรคการเมือง พรรคเสรีประชาธิปไตย (Liberal Democratic Party-LDP)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขต 1 จ.ทตโตริ

การเยือนประเทศต่าง ๆ ที่สำคัญ

- 9-14 ต.ค.2567 - เยือนลาว เพื่อเข้าร่วมการประชุมสุดยอดที่เกี่ยวข้องกับการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 44 และครั้งที่ 45
- 14-17 พ.ย.2567 - เยือนเปรู เพื่อเข้าร่วมการประชุมสุดยอดกลุ่มความร่วมมือทางเศรษฐกิจในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก (Asia-Pacific Economic Cooperation-APEC)
- 17-19 พ.ย.2567 - เยือนบราซิล เพื่อเข้าร่วมการประชุมสุดยอดกลุ่ม G20

เว็บไซต์ทางการและเครือข่ายสื่อสังคมออนไลน์

- เว็บไซต์ <https://www.ishiba.com/>
- เฟซบุ๊ก <https://www.facebook.com/ishibashigeru>
- เอ็กซ์ (ทวิตเตอร์) <https://x.com/shigeruishiba>
- อิน스타그램 <https://www.instagram.com/ishibashigeru/>

คณะรัฐมนตรีญี่ปุ่น

นรม.	นายอิชิบะ ชิเกรุ (ISHIBA Shigeru)
รมว.กระทรวงกิจการภายในและการสื่อสาร	นายมารากามิ เซอิชิโร (MURAKAMI Seiichiro)
รมว.กระทรวงยุติธรรม	นายซูซูกิ เคซุเกะ (SUZUKI Keisuke)
รมว.กระทรวงการต่างประเทศ	นายอิwayะ ทาเกชิ (IWAYA Takeshi)
รมว.กระทรวงการคลัง	นายคาโตะ คัตสึโนบุ (KATO Katsunobu)
รมต.พิเศษประจำสำนักคณะรัฐมนตรี (ด้านบริการทางการเงิน)	
รมต.รับผิดชอบด้านการแก้ไขปัญหาเงินฝืด	
รมว.กระทรวงศึกษาธิการ วัฒนธรรม กีฬา วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี	น.ส.อาเบะ โทชิโกะ (ABE Toshiko)
รมว.กระทรวงสาธารณสุข แรงงาน และสวัสดิการ	นายฟูกูโอกะ ทากามาโระ (FUKUOKA Takamaro)
รมว.กระทรวงเกษตร ป่าไม้ และประมง	นายเอโต ทาคู (ETO Taku)
รมว.กระทรวงเศรษฐกิจ การค้า และอุตสาหกรรม	นายมูโต โยจิ (MUTO Yoji)
รมต.รับผิดชอบด้านผลกระทบทางเศรษฐกิจจาก เหตุโรงไฟฟ้านิวเคลียร์ระเบิด ด้านการส่งเสริม การเปลี่ยนผ่านสีเขียว ด้านความสามารถ ในการแข่งขันทางอุตสาหกรรม	
รมต.พิเศษประจำสำนัก ครม. (ด้านการชดเชย ความเสียหายและการจัดการโรงไฟฟ้านิวเคลียร์)	
รมว.กระทรวงที่ดิน โครงสร้างพื้นฐาน คมนาคม และการท่องเที่ยว	นายนาคาโนะ ฮิโรมาซะ (NAKANO Hiromasa)
รมต.รับผิดชอบด้านนโยบายวัฏจักรน้ำ และด้าน งานมหกรรมพืชสวนโลก	
รมว.กระทรวงสิ่งแวดล้อม	นายอาซาโอ เคอิชิโร (ASAO Keiichiro)
รมต.พิเศษประจำสำนักคณะรัฐมนตรี (ด้านการป้องกันเหตุฉุกเฉินจากนิวเคลียร์)	
รมว.กระทรวงกลาโหม	นายนาคาทานิ เก็น (NAKATANI Gen)
เลขาธิการคณะรัฐมนตรี	นายฮายาชิ โยชิมะซะ (HAYASHI Yoshimasa)
รมต.รับผิดชอบด้านการบรรเทาผลกระทบจาก ฐานทัพสหรัฐฯ ในพื้นที่โอกินาวะ และ ด้านปัญหาการลักพาตัว	
รมว.สำนักงานดิจิทัล	นายไทระ มาซาอากิ (TAIRA Masaaki)
รมต.รับผิดชอบด้านการปฏิรูปการเงินดิจิทัล ด้านการปฏิรูปการบริหารภาครัฐ	

ด้านการปฏิรูประบบราชการ

ด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์

รมต.พิเศษประจำสำนักคณะรัฐมนตรี

(ด้านการปฏิรูประเบียบข้อบังคับ)

รมว.สำนักงานการบูรณะประเทศ

นายอิตโตะ ทาดาคะฮิโกะ (ITO Tadahiko)

รมต.ดูแลด้านการประสานนโยบายเกี่ยวกับ

การฟื้นฟูจากการระเบิดของโรงไฟฟ้านิวเคลียร์

ฟูกูชิมะ

ประธานคณะกรรมการ

นายซาไก มานาบุ (SAKAI Manabu)

ความปลอดภัยสาธารณะแห่งชาติ

รมต.รับผิดชอบด้านการสร้างความสามารถ

ในการปรับตัวของชาติ และด้านข้อพิพาทดินแดน

รมต.พิเศษประจำสำนักคณะรัฐมนตรี

(ด้านการจัดการสาธารณสุข และ

นโยบายมหาสมุทร)

รมต.พิเศษประจำสำนักคณะรัฐมนตรี

นางมิฮาระ จุนโกะ (MIHARA Junko)

(ด้านนโยบายเด็ก ด้านมาตรการรับมือ

อัตราเด็กเกิดใหม่ที่ลดลง ด้านการมีส่วนร่วม

ของวัยรุ่น ด้านความเท่าเทียมทางเพศ

และด้านความเป็นปึกแผ่นของสังคม)

รมต.รับผิดชอบด้านบทบาทสตรี และ

ด้านความเป็นปึกแผ่นของสังคม

รมต.รับผิดชอบด้านการฟื้นฟูเศรษฐกิจ

นายอาคาซาวะ เรียวเซ (AKAZAWA Ryosei)

ด้านนโยบายทุนนิยมใหม่

ด้านการปรับโครงสร้างค่าจ้าง

ด้านธุรกิจสตาร์ทอัพ

ด้านการปฏิรูประบบประกันสังคมถ้วนหน้า

ด้านการจัดการวิกฤตโรคติดเชื้อ และ

ด้านการจัดตั้งสำนักงานป้องกันสาธารณสุข

รมต.พิเศษประจำสำนักคณะรัฐมนตรี

(ด้านนโยบายเศรษฐกิจและการคลัง)

รมต.รับผิดชอบด้านความมั่นคงทางเศรษฐกิจ

นายคิอุชิ มินอรุ (KIUCHI Minoru)

รมต.พิเศษประจำสำนักคณะรัฐมนตรี

(ด้านยุทธศาสตร์คุลเจแปน ด้านกลยุทธ์

ทรัพย์สินทางปัญญา ด้านนโยบายวิทยาศาสตร์

และเทคโนโลยี ด้านนโยบายอากาศ และ
ด้านความมั่นคงทางเศรษฐกิจ)

รมต.พิเศษประจำสำนักคณะรัฐมนตรี

นายอิตโตะ โยชิทากะ (ITO Yoshitaka)

(ด้านโอกินาวะและดินแดนทางเหนือ

ด้านกิจการผู้บริโภคและความปลอดภัยทางอาหาร

ด้านการฟื้นฟูระดับภูมิภาค ด้านนโยบายเกี่ยวกับ

ชาวไอนุ)

รมต.รับผิดชอบด้านการสร้างเศรษฐกิจท้องถิ่นและ

สภาพแวดล้อมการดำรงชีพใหม่

และด้านการจัดงานเว็ลด์เอ็กซ์โป

(พ.ย.2567)